

**Иск, предявен на 8 март 2011 г. — Европейска комисия/
Кралство Белгия**

(Дело C-122/11)

(2011/C 160/13)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Kreuzschitz и G. Rozet)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че като е отменило едва от 1 август 2004 г. условието за пребиваване, което не е допускало индексация на пенсиите на европейските граждани и на гражданите на ЕИП, пребиваващи извън страна, която има сключен договор за взаимност с Белгия, и като не е премахнало дискриминацията, на която те са били подложени през целия период до 1 август 2004 г., като са били лишени от част от пенсията си, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по членове 4 и 7 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване⁽¹⁾, както и на членове 18 и 45 ДФЕС, прогласяващи принципа за забрана на дискриминацията на основание гражданство;

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията изтъква, че националното законодателство създава дискриминация за гражданите на други държави членки, доколкото налага само на тях условието за пребиваване на територията на държава членка или на държава, която има сключен договор за взаимност с Белгия, за да се ползват от индексация на пенсиите си за периода до 1 август 2004 г.

Комисията твърди, освен това, че Регламент (ЕО) № 883/2004, посочен по-горе, вече не предвижда условие за пребиваване на територията на държава членка, за да се направи позоваване на принципа на равно третиране. Следователно лицата, попадащи в обхвата на Регламента, могат да искат прилагането на този принцип, дори ако пребивават в трета държава. Така, една държава не може вече да запазва индексациите на пенсиите единствено за своите собствени граждани, а тя трябва да ги предоставя и на пенсионерите, пребиваващи в трета държава. Най-накрая, според Комисията, аргументите, на които се позовават белгийските власти, за да оправдаят невъзможността да приложат с обратна сила измененото законодателство, като оправданите правни очаквания, практическите трудности и финансовото въздействие — не биха могли да бъдат приети.

⁽¹⁾ ОВ L 166, стр. 1, поправка ОВ L 200, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82.

**Иск, предявен на 25 март 2011 г. — Европейска
комисия/Френска република**

(Дело C-145/11)

(2011/C 160/14)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Šimerdová и A. Marghelis)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

— да установи, че като е отказала да валидира две заявления за разрешителни за пускане на пазара на ветеринарни лекарствени продукти CT-Line 15 % Premix и CT-Line 15 % Oral Powder в рамките на децентрализираната процедура, предвидена в Директива 2001/82/ЕО относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти⁽¹⁾, Френската република не е изпълнила задълженията си по членове 32 и 33 от тази директива;

— да осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В настоящия иск Комисията поддържа, че горепосочената Директива 2001/82/ЕО не позволява на държава членка да извърши в рамките на децентрализирана процедура правна и научна оценка на заявление за разрешително. Фазата на валидиране служела единствено да се провери дали подаденото досие е еднакво във всички държави членки, дали е пълно и дали включва списък със заинтересуваните държави членки, в съответствие с условията по член 32, параграф 1 от директивата. Ето защо ищецът обвинява ответника, че е отхвърлил заявленията за разрешителни, като по-специално е изтъкнал мотиви, свързани със състава на лекарствения продукт и лекарствената му форма, с твърдението за несъответствието му с националното право и с възможни рискове за общественото здраве.

Комисията отбелязва още, че на етапа на валидизация заинтересуваните от дадено заявление за разрешително държави членки са длъжни да одобряват доклада за оценка, представен от референтната държава членка, най-малкото да посочат възможен сериозен риск за човешкото здраве или за здравето на животните или за околната среда, в съответствие с член 33 от директивата. Френските органи обаче не спазили предвидената в този член процедура.

⁽¹⁾ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 31, стр. 200).